

512

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 12 kwietnia 2006 r.

w sprawie zwalczania niektórych chorób zakaźnych mięczaków²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób i tryb postępowania:

a) przy podejrzeniu chorób zakaźnych mięczaków wymienionych w kolumnie I na liście nr 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla umieszczania na rynku zwierząt i produktów akwakultury (Dz. U. Nr 138, poz. 1158) oraz przy podejrzeniu chorób zakaźnych mięczaków wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zwanych dalej „chorobami”,

b) przy stwierdzaniu chorób;

2) rodzaj próbek pobieranych do badań laboratoryjnych oraz sposób ich pobierania i wysyłania;

3) środki stosowane przy zwalczaniu chorób.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenie „zwiększone śnięcie” oznacza:

1) nagłe śnięcie obejmujące około 15 % utrzymywanych mięczaków, które nastąpiło w krótkim czasie, w okresie pomiędzy dwoma kontrolami, potwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii w terminie 15 dni, lub

2) niemożność uzyskania larw mięczaków z ikry złożonej podczas kolejnych okresów rozrodczych z różnych stad wylęgowych — w przypadku wylęgarni, lub

3) nagłe śnięcie znacznej części chowanej populacji mięczaków — w przypadku odchowu mięczaków.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w celu wykrycia zwiększonego śnięcia oraz kontroli stanu zdrowotnego mięczaków w hodowlach, obszarach produkcyjnych lub naturalnych obszarach zbioru mięczaków, zwanych dalej „obszarami”, przeprowadza badania kontrolne połączone z pobieraniem próbek do badań laboratoryjnych.

2. Badaniami kontrolnymi, o których mowa w ust. 1, mogą zostać objęte zakłady oczyszczania oraz zakłady wysyłkowe, jeżeli woda używana w tych zakładach jest usuwana bezpośrednio do morza.

§ 4. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu chorób w obszarach, zakładach oczyszczania i zakładach wysyłkowych lub jeżeli zwiększone śnięcie zostanie stwierdzone w wyniku badań, o których mowa w § 3, niezwłocznie obejmuje nadzorem te obszary, zakłady oczyszczania lub zakłady wysyłkowe i podejmuje czynności mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie chorób oraz zapobieżenie ich szerzeniu, w szczególności:

1) przeprowadza kontrolę połączoną z badaniem klinicznym mięczaków albo ich sekcją;

2) pobiera próbki do badań laboratoryjnych i wysyła je do zatwierdzonego laboratorium w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.³⁾);

3) sporządza:

a) wykaz miejsc, w których wystąpiły choroby zakaźne mięczaków wymienione w kolumnie I na liście nr 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla umieszczania na rynku zwierząt i produktów akwakultury, pod warunkiem że choroby te nie są objęte programem umożliwiającym uznanie strefy lub gospodarstwa położonego w strefie niezatwierdzonej za zatwierdzone lub

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

— dyrektywy Rady nr 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małż (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 383),

— decyzji Komisji 2002/878/WE z dnia 6 listopada 2002 r. ustanawiającej plany pobierania próbek oraz metody diagnostyczne stosowane w celu wykrywania i potwierdzania występowania u mięczaków bonamiozy (*Bonamia ostreae*) i marteiliozy (*Marteilia refringens*) (Dz. Urz. WE L 305 z 07.11.2002, str. 57; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 335).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.

- b) wykaz miejsc, w których wystąpiło zwiększone śnięcie w wyniku wystąpienia chorób zakaźnych mięczaków wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 4) kontroluje rozwój sytuacji epizootycznej oraz geograficzne rozprzestrzenianie się chorób, o których mowa w pkt 3.

§ 5. Rodzaj próbek pobieranych do badań laboratoryjnych oraz sposób ich pobierania są określone w decyzji Komisji 2002/878/WE z dnia 6 listopada 2002 r. ustanawiającej plany pobierania próbek oraz metody diagnostyczne stosowane w celu wykrywania i potwierdzania występowania u mięczaków bonamiozy (*Bonamia ostreae*) i marteiliozy (*Marteilia refringens*) (Dz. Urz. WE L 305 z 07.11.2002, str. 57; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 335).

§ 6. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w okresie oczekiwania na wyniki badań, o których mowa w § 4 pkt 2, może wyrazić zgodę na wywożenie lub wynoszenie mięczaków podejrzanych o zakażenie z obszarów, zakładów oczyszczania lub wysyłkowych, jeżeli woda używana w tych zakładach jest usuwana bezpośrednio do morza.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje się:
- 1) pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
 - 2) po spełnieniu wymagań określonych przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 7. Przepisy § 6 stosuje się do dnia wykluczenia chorób przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 8. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gdy wyniki badań, o których mowa w § 4 pkt 2, wykażą obecność czynników chorobotwórczych będących przyczyną zwiększonego śnięcia lub wystąpienia chorób:

- 1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 2) może wyrazić zgodę na przemieszczanie żywych mięczaków do innych obszarów, w których stwierdzono wystąpienie tej samej choroby.

§ 9. Jeżeli dochodzenie epizootyczne wykaże, że choroba została przeniesiona do jednego lub kilku obszarów, w szczególności w wyniku przewożenia lub przenoszenia mięczaków, przepisy § 4 pkt 1 i 2 oraz § 5 i 6 stosuje się do tych obszarów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

513

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia 11 kwietnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakazów lub ograniczeń lotów na czas dłuższy niż 3 miesiące

Na podstawie art. 119 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 9 października 2003 r. w sprawie zakazów lub ograniczeń lotów na czas dłuższy niż 3 miesiące (Dz. U. Nr 183, poz. 1793) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Minister Transportu i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu i Budownictwa (Dz. U. Nr 220, poz. 1900).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1002, Nr 172, poz. 1805, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 163, poz. 1362, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1490.

1) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) części przestrzeni powietrznej nad obszarami parków narodowych i rezerwatów przyrody zajmującymi powierzchnię o szerokości równej i większej niż 3 600 m, nad którymi obowiązuje zakaz wykonywania lotów poniżej 1 000 m nad poziomem terenu, oraz o szerokości mniejszej niż 3 600 m, nad którymi obowiązuje zakaz wykonywania lotów poniżej 300 m nad poziomem terenu;”

b) w ust. 2:

— uchyla się pkt 1,

— pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) innych lotów wykonywanych za zgodą Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.”